

Üşüyorum

– Mustafa Kara · 17 Mayıs 2016

Dün hiç bitmesin istedim, yine bitti
Gözlerim görmüyor
Herkes günaydın diyor güneş doğmuş olmalı
Mevsim yaz anlamalıydım güneşte cildimin ısındığından
Nefes alacak gölge aramıyorum
Hep karanlıktayım...
Her yanımda da hayalin var etrafımı sarmış
Serabını bile kıskanacak kadar gerçeksin!
Hani o yaşlı çınar var ya
Biz gitmeyeli köklerinde otlar yeşermiş
Dizlerimi dövmekten nasır tutmuş ellerimle otları temizledim
Sonra oturdum, gözlerim boş ve manasız daldı uzaklara
Hiçbir yeri görmüyorum
Benim tek dayanağım sensin...
Sol yanıma oturur, başını omzuma koyardın
Şimdi orada boş
Yokladım ellerimle
Sanki koca çınar da benim gibi
O da üzülüyor
Alışkın değildi beni yalnız görmeye
Sen yoksun ya o da unutmuş aşkı, artık barındırmıyor
Sana alıp dallarına astığımız gül de kurumuş
Hala yerli yerinde...
Seni nasıl özleyorum bir bilebilsem
Hatta özleyen sadece ben değilim
Koca çınar da özlemiş
Bak şimdi ağlıyorum
Yüzüme düşen her damlada
"sus ağlama" der gibi omzuma yaprak düşüyor...Dün hiç bitmesin istedim
Ama bugün bir an önce bitsin
Bu gün kimsesizim
Artık dayanamıyorum
Hava değişti sanırım
Bu gün kimsesizler günü/m.
Sol yanıma yel geldi

Üşüyorum...

Mustafa KARAAHMETOĞLU

08.05.2016